



## Inauguració: Benvinguda

**Carme Rodríguez – Coordinadora de la Plataforma Santa Coloma de CpC**

*X Convenció de CpC. Sta. Coloma de Gramenet, 28 de novembre 2009*

Bon dia a tots i totes. Per nosaltres, la Plataforma de Santa Coloma de Gramenet, és un orgull tenir-vos aquí a tots vosaltres. Donem les gràcies a la Coordinadora, a la Presidenta i a tota l'associació de Ciutadans pel Canvi per haver confiat en nosaltres.

***“... és impressionant la quantitat d’entitats, la quantitat de gent que, a nivell individual, es preocupa per aquesta ciutat. Hi ha tanta quantitat de moviments i d’associacions de tota mena, que jo crec que és un exemple, aquesta ciutat”.***

La veritat és que és un orgull pertànyer a aquesta ciutat. Mireu: últimament estem vivint uns moments molt delicats. Però realment aquesta ciutat és una ciutat que té una màgia- no sé què passa, però tothom que ve s’hi troba bé. És una ciutat que ha patit uns canvis impressionants. Des de les primeres migracions fins ara hi ha hagut gent que ha vingut de tot arreu, i aquí –el que us deia- no sé què passa, però et trobes com a casa. Ha estat una ciutat a la qual hem hagut construir-ho tot nosaltres. Jo recordo que vaig venir aquí l’any 74 i realment era impressionant, perquè per creuar Barcelona –que estem aquí, al costat mateix-, la gent es passava hores i hores en autobusos, perquè per anar a treballar a Barcelona i a uns altres llocs, aquest era l’únic mitjà que tenien. No tenien metro... era impressionant. Si fem una mica d’història de com ha anat fins ara, crec que és dels llocs que estem més ben comunicats, perquè en un moment ens trobem a tot arreu... tant si anem a Barcelona, com si anem a qualsevol altre lloc. Per tant, jo penso que és una ciutat que ha guanyat molt. Sí: aquí en aquelles èpoques de finals dels 1973, 74, 76 varem aconseguir una sèrie d’infraestructures que és impressionant. Quan fas una anàlisi i veus com estaven i com estem.

I això ha estat per mi una cosa molt important, de molt mèrit de la gent que hi havia aquí i la gent que hi ha. O sigui, és impressionant la quantitat d’entitats, la quantitat de gent que, a nivell individual es preocupa per aquesta ciutat. Hi ha una quantitat de moviments, d’associacions, però de tota mena, que jo crec que és un exemple, aquesta ciutat. En aquelles èpoques del final del franquisme, teníem només tres escoles públiques i un únic institut a tota la ciutat. Ara és una riquesa tal, el que hem construït, que realment hem d’estar contents i contentes. I aquesta gent, aquesta gent que hi ha aquí enganxa.

Ara, ens heu d’entendre que estem tristos. I penso que s’ha d’anàlitzar que, si la gent està trista és perquè estan passant coses molt grosses i estic ben convençuda que si es comptés més amb tota aquesta riquesa cultural, no passarien aquestes coses que estan passant.

Per mi és fonamental la participació, que la gent s’impliqui, perquè, per mi, prendre decisions, si són compartides, és més fàcil que prendre-les una persona sola. I la participació –que la gent s’impliqui -, perquè si no hi hagués res, si aquí la gent s’estigués a casa seva... Però és que aquí tenim una riquesa que és impressionant! Pots comptar amb tot tipus de gent, ja us dic; en podeu trobar de tota mena, si feu una anàlisi de totes les associacions. O sigui, que això s’ha de potenciar, i s’ha de comptar amb tota aquesta gent, perquè tota aquesta gent vol la millora de la ciutat, encara que, actualment, estiguem sortint en molts mitjans per temes que no desitgem. Però a mi també m’agradaria que la premsa, que el mitjans de comunicació, vinguin, parlin i vegin com treballa aquesta gent, aquestes associacions, sense cap interès, moltes vegades posant diners i molt de temps propi i es dediquen a millorar la ciutat. Per tant, jo estic convençuda i desitjant que crideu a la participació, que si a l’Ajuntament tenim una Sala de Plens molt petita, que no hi cabem tots, si us plau, feu-la més gran per poder cabre-hi tots. Que quan participem, quan s’obre la participació tots estem més bé, la ciutat guanya; els representants, els polítics també guanyem; hi guanyem tots.



Jo us parlo amb el cor. M'he estat pensant molt què és el que diria, però jo sóc una persona –la meva dedicació als petits- i jo només sé parlar com parlo a la gent més senzilla, que són les criatures, els pares, i la gent d'aquesta ciutat.

Moltes gràcies, alcaldessa. Per a nosaltres és un orgull. Jo sé que aquesta ciutat amb vosaltres davant té esperança. Confiem molt, però, si us plau, entengueu la gent que està trista, i que es manifesta, i que diu el que pensa. Enteneu-la, perquè hi ha motius, sobren els motius per estar així, després del que ens ha costat tot.

Som una ciutat encantadora, i jo n'estic orgullosa. A mi em pregunten "Carme, tu d'on ets? De Santa Coloma; de Santa Coloma de Gramenet... Vull dir: jo tinc els meus orígens. He nascut a Galícia, però soc colomenca, i a més, orgullosa, però molt. I no em fa vergonya. El que està passant no em fa vergonya. Em fa pena, però vergonya de dir que sóc de Santa Coloma, això mai. I els meus fills, i la gent jove, volen quedar-se a Santa Coloma. "Por algo será". Si la gent vol quedar-se aquí, és que alguna cosa passa. És que s'hi està bé.

Gràcies per la vostra assistència, que tingueu un bon dia i que sapigueu que aquesta ciutat és acollidora, oberta i que us estima.

***"... sé que aquesta ciutat amb vosaltres davant té esperança. Confiem molt, però, si us plau, entengueu la gent que està trista, i que es manifesta, i que diu el que pensa".***